

Projektsammanfattning.

Dokumentations-problemet

Det talas en hel del om dokumentation inom vårt område, och jag måste erkänna att det för mig verkar lite oklart vad detta begrepp egentligen kan och ska täcka. Angående *videofilmer* tror jag att jag är någorlunda klar över vad som behövs, för att man ska kunna använda video som dokumentation och som journalmaterial likaväl som annat journalmaterial. Men vad ska vi säga om allt det andra? Saken är ju den, att endast mängden papper inte är avgörande för, om ett sakförhållande kan sägas vara dokumenterat. Om en vanlig dödlig inte kan se en väg igenom och få en överblick över en hög med dokument/videofilmer, så är saken inte *dokumenterad* – den är endast proppfull med papper/material, vilket mycket lätt kan betyda, att den i praktiken är helt oöverskådlig. "Dokumentation" kan bli, om det inte redan är det, ett modeord som används internt. Det ligger bra i munnen, och ger en känsla av ansvarskännande/professionalism, men det verkliga innehållet, är inte klart. För att ge begreppet innehåll, är det nödvändigt att göra några modeller som ger riktlinjer för, hur formen för dokumentation ska vara – allt för att göra den praktiskt användbar.

Projektsammanfattning.

Här kommer några kommentarer till schemat, som tills vidare ska uppfattas som ett förslag. Sen får vi se, vad vi efter hand kan bli eniga om.

När vi talar om en "sammanfattning" av ett projekt, så säger det sig självt att den ska vara kort. Samtidigt ska den också vara relativt lätt att skriva. Det rör sig alltså inte om 6 kilometer lyrik, hemma-natt-arbete och 4 extra-timmar. Den enda punkt, som i stort sett inte redan beskrivs någon annanstans i personens material (på ex vis projektbladet), är den sista.

Men låt oss ta dem från början:

De första 3-4 punkterna är väl inte så mycket att säga om.

Här ska i första omgången inte stå något annat än, det som står på projektbladet/bladen, dock utan att gå in i detalj angående delmål och liknande.

Under punkten "*metoder*", som exempelvis kan röra sig om träning ett bestämt antal gånger om dagen, om hur det går till, hur vi motiverar den utvecklingsstörde, registreringar o.s.v., så tycker jag det är viktigt att nämna de förutsättningar hos personalen som man samtidigt arbetar med. D.v.s. vad ska personalen lära sig, under samma period?

Jag tycker det är en viktig poäng, eftersom det alltid, oavsett vad vi kallar våra projekt, är två parter som ska lära något. Det passar också bra i ett större sammanhang att vi får poängterat, att det är de normalhandikappades ansvar, i varierande grad, att hjälpa de utvecklingsstörda personerna att utveckla sina resurser. Men även de "normalhandikappade" har ganska mycket att lära och förstå, bl a därför att *personals kunskap och förståelse* kan vara en viktig förutsättning för, att de handikappade kan få nytta av sin egen kunskap och förståelse.

I samband med punkten "*resultat och eftertanke*" är det därför viktigt, att man är rättvis mot alla parter. Om vi inte klargör personalens roll/andel, så är jag rädd för, att det alltid automatiskt blir den utvecklingsstördes/handikappades "skuld" när något går galet.

Nu ska det inte förstås så, att vi ska ge oss ut i blodigt självspöande och självförelser. Tanken är, att alla parter är bäst betjänta av, att vi så nyktert som möjligt, beskriver de utslagsgivande faktorerna så, att bl a de som kommer efter

oss, ges möjlighet att bedöma, hur god chans den boende/arbetstagaren har fått i det aktuella projektet.

När man inte är bärare av sin egen utveckling och historia.

Det är väsentligt att hålla fast vid, att projekten utgör en relativt liten del av kontakten mellan den handikappade och den professionella hjälparen och att materialet kring projekten därför inte kan betraktas som tillräckligt eller täckande, när "historien" om, vad som försiggår i den handikappades liv ska skrivas. Kanske är det ett postulat att den utvecklingsstörde behöver historieskrivare.

Jag tycker, att det behövs, bl a därför att jag under de 21 år, som jag har arbetat med handikappade, sett otaliga exempel på, att man uppenbarligen har startat om från början i en ändlöshet av projektlänkande initiativ, utan något som helst stöd och förankring i tidigare pedagogiska "ansträngningar". Även ganska välfungerande utvecklingsstörda kan ha svårigheter med att hävda sin historia/sina erfarenheter inför omvärlden och dessa svårigheter stiger naturligtvis i takt med handikappets grad.

Apropå "historieskrivning" så har det ju genom tiderna förekommit massor av historieskrivning, eller vad ska man kalla det när vi minns Henrik som "han som alltid knuffade möblerna ut i gången" eller Elin, som hon som "åt upp disktrasor". Fina historier att ha med sig – eller?

Projektsammanfattningen skulle kunna medverka till, att det pedagogiska arbetet blir tillgängligt och överskådligt även för andra, än de som just i ögonblicket är primärt inblandade. Den skulle kunna vara en del av historieskrivningen kring professionella initiativ rörande den enskilde handikappade och således ge eftervärlden möjlighet att ta ställning/välja i förhållande till hans/hennes historia, istället för att tvingas behandla vederbörande som mer eller mindre historielös.

Hur ska man då använda projektsammanfattningen

Det är olika hur man vill organisera sina papper. Låt oss anta, att man ex vis har tilldelat varje projekt en egen mapp eller plastficka. I så fall kan det vara en idé att inleda varje projekt med "*projektbladet*" och avsluta med "*projektsammanfattningen*".

I det sammanhanget ska det poängteras att vi inte har några färdiga modeller för hur ett *projektblad* ska se ut. Men vi har sett många på avdansnings-balerna, och i huvudsak liknar de två pappren varandra, med undantag för att projektbladet är mer utförligt speciellt kring delmål och argumentation samtidigt som det alltså saknar resultatrubriken.

Jag utgår ifrån att medarbetarna numera har datorer till hands, så att upprepningar och kopior inte är onödigt tidskrävande. Då bör det inte vara besvärligt att sätta pricken över i, genom att samla en kopia av varje projektsammanfattning i en mapp för sig, i kronologisk ordning.

Genom en sådan samlad översikt får eftervärlden en verklig möjlighet att skaffa en överblick och snabbt komma in i resten av materialet. Detta är en av de mycket intressanta konsekvenserna av en *projektsammanfattning*.

Per Ankjær
september 2002